

PAPP FÜR JÁNOS

a tükör impressziója

*hajadat igazgatod
 a tükör mögötti csöndben
 fésűd láthatatlan íveket
 rendez a semmibe
 néha egy pillanatra megállsz
 mintba ott sem lennél
 kételkedsz a porcelánhideg éjszakában
 csak az angyalok képesek
 ilyen csöndben lenni
 eltávolodik tőled a tér
 végképp magadra maradsz
 aztán kezded lendül*

*még egyszer beletúrsz
 s felejthetetlenül
 a füled mögé simítod
 az elárvult tincseket
 én csak nézlek
 a metsző résen át
 észrevétlen vagyok
 tanácstalan hunyorgok
 valahová kívülre szorulva
 ahol már biztos nem veszed észre
 mennyire szégyellem
 hogy csak ennyire szeretlek*

azt hiszem

*zápor után csak úgy ülni
 súlytalan erkélynyi csöndben
 figyelni ahogy elszivárog a víz
 mázsás csatornafedelek alá
 minden cserépen felkel a nap
 és a fény a házak falára
 (festékes körmű szürrealista)
 felhordja a színeket
 formákba szorítja a várost
 csak ülni és nézni
 mindenhol passzos rám a nyugalom
 ha megreccsen a szék alattam:
 tudom hogy én következem*

csak a hátát látom

*szemében még tétovázik az éjszaka
 meg sem szólal tanácstalan akár egy temető
 a kocsmá füstje még egy darabon követi
 zsebében hosszasan kotorászik
 majd bicikli nélkül indul tovább
 egészen addig amíg oda nem ér
 a kulcs már nem illik a zárba
 a csikk tövig ég repedt ajkai közt
 parázslik akár a szeme az elhagyatottságtól
 még vár egy kicsit nem sokat
 nem veszi észre hogy az ablakban állok
 a függöny jól eltakar
 s mire az ajtóhoz érek
 már átbillen a láthatáron
 utána futnék de anyám bent vár
 s mi keresnivalóm van a lakatlan éjszakában?
 az utcasarkon apám csak egy elfordult angyal
 akit mindig szemből süt a Nap
 és én állandóan csak a hátát látom*

Gyarmaty János: A vándor álma

PAPP FÜR JÁNOS (1976) Hajdúböszörményben él, zöldséggyümölcs-kereskedelemmel foglalkozik. A *Poet.hu* irodalmi portál szerkesztője és művészeti vezetője.